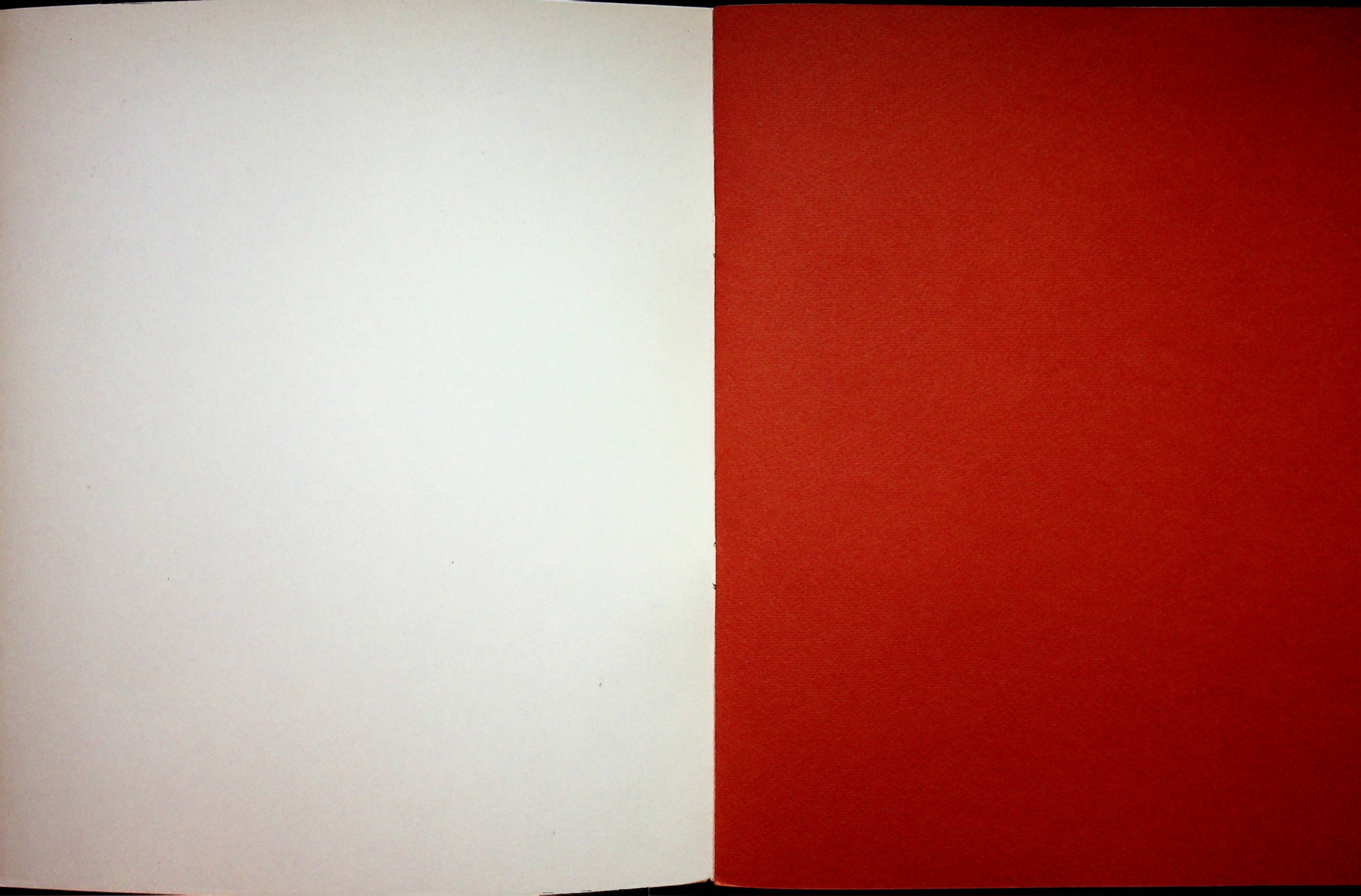

PERUŠKO BOGDANIĆ BRANKO Č
ILIĆ DALIBOR JELAVIĆ KUŽMA KO
VAČIĆ VATROSLAV KULIŠ IGOR
RONČEVIĆ ANTUN BORIS ŠVALJE
K ZLATAN VRKLJAN

GALERIJA FORUM

Izdavač
GALERIJA FORUM CENTRA ZA KULTURU I
INFORMACIJE ZAGREBA, TESLINA 16, TEL. 445-693

Za izdavača
DUŠKO PAVLOVIĆ

Odgovorni urednik kataloga
VIŠNJA KNEZOVIĆ

Predgovor
IVAN ŠIMAT BANOVIĆ

Grafički urednik kataloga
ANTE KUDUŽ

Likovna postava izložbe
VIŠNJA KNEZOVIĆ

Tehnička postava izložbe
ŽELIMIR MARTINJAK

Plakat
ANTE KUDUŽ
IVICA STANČIN

Tisk plakata
ŽELIMIR BAKOVIĆ
FOTOGRAFIČKI ATELIER CENTRA ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIĆEVA 5

Umnožavanje
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ, ZAGREB, ANTUNOVAC 27

Naklada
500 KOMADA

PERUŠKO BOGDANIĆ BRANKO Č ILIĆ DALIBOR JELAVIĆ KUŽMA KO VAČIĆ VATROSLAV KULIŠ IGOR RONČEVIĆ ANTUN BORIS ŠVALJE K ZLATAN VRKLJAN

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE
ZAGREBA, TESLINA 16

od 21. 01. – 9. 03. 1982.

Nema ih potrebe uvlačiti u Prokrustovu postelju jer su po predilekcijama svoje relativne mladosti bili i ostali ozbiljni i pokretljivi duhovi kojima je nadobudna i vidovita kritika više nanijela štete nego koristi. Postali su žrtve svih mogućih podjela, problemskih epicentara, aktualija, neke proročke mahnitosti i još čudnovatije žurbe u budućnost u kojoj kokodakanje odzvanja sudbonosnije od jaja. Izložbe, teze, „teme“, problemske koncepcije postali su savršeni izgovori za sva silovanja u pravcima izmišljenih problema i umjetno iznuđenih shema u kojima se ova „neuralgična tema svake umjetnosti“ (tj. mladost) doimala poput osedlane peradi. Sa malo zle volje mogli bismo do kraja razobličiti i omalovažavati ove anestezijske i još lakše ustvrditi kako su „novine“ i „aktualije“ još uvijek dokazi kolonijalizma ili u najboljem slučaju posljedica neinformiranosti i škrtih vidika. O pravovremenosti bolje je i ne govoriti. Jedna ili sto godina — svejedno!

Ova izložba nema zajednički nazivnik. Ukoliko ga i posjeduje (npr. relativna mladost umjetnika) on se nalazi izvan kategorija isključivo estetske problematike. Ona je posljedica jedne lijepe geste da se mladim ljudima omogućiti izlaganje u prostoru „Studija galerije Forum“, da se kontinuirano prati njihovo djelovanje i da se, makar u skromnom i gotovo fragmentarnom obimu, njihova dostignuća i doprinosi predstave i na ovom mjestu. Pritom nema nikakve potrebe umjetno jačati njihove inače labilne međusobne veze. Izmirujemo se sa ovom izložbom premda je njeno šarenilo očito i premda predstavlja raznobojni mozaik jedne morofološki i sadržajno nekoherentne forme. Ali uvjereni smo da ovom izložbom odvajamo iz organizma suvremene hrvatske umjetnosti živi ferment, a time i relativiziramo floskule slikarske „mladosti“ ili „starosti“, kao i konotacije „početaka“ ili „prvih koraka“. Ovi su mladi ljudi već položili (i polažu) račune i sebi i drugima.

Premda na prvi pogled smrtno zavađeni, oni koji su ostali u moći tradicionalnih medija i načina izražavanja i oni koji su negovali elementarna pitanja sintakse, alternativnog djelovanja, novih medijskih mogućnosti i procesualnosti čina, pitanje njihova neprijateljstva nije tako eksplicitno. Pa premda nema veće zablude od tobožnjeg evolucionizma u umjetnosti kao ni dušobrižničkih i dobrohotnih pogleda na „slijedbenike“ tradicije, ukazuje ovdje na umjetnike čiji se vidokrug širio usvajanjima i nekih iskustva (premda tek u perifernim a ne suštinskim refleksima) drugačije usmjerenih umjetnika. Frontovi ne moraju biti polovi: iskustva jednih tangiraju i traženja drugih.

Najprije o koloristima. O jednom što je iznašao točku najveće blizine oprečnih silnica: spontanog i svjesnog, impulsivnog i strukturalnog kao i plodnu snagu njihovog neprijateljstva. Ustvrdivši koordinate spram Murtića i Kulmera s jedne, Parača i Perića s druge strane, *Vatroslav Kuliš* je inicirao delikatan zadatak: izbjeći krilo već osvojenog i istovremeno osvojiti tanke pukotine permanentne aktualnosti kolorističkog hedonizma. Granica je prividno uska ali je nadasve poticajna. Jer zastane li u graditeljskoj solidnosti stvoriti će mrtvo tkivo trome građevine. Krene li žustrije prijeti mu gesta ili psihogram. I stalno na tom rubu permanentne aktualnosti tj. budnosti, njegov je koloristički plod problemski i više nego zreo. Za razliku od trajno budnog Kuliša, u *Igoru Rončeviću* slutimo smirenog klasičara čiji se duh zrcalio izranjajući iz kvalitete pomirenog kolora i emocije. To je umirujuća i spokojna konsekvenca njegove slikarske ideologije koja se objavljivala više osjetu nego oku. Njegovo je djelo gotovo doseglo istočnjački podtekst misli koji kolorističkim govorom dostiže sklad formalne i emocionalne ravnoteže. On je slikar raspoloženja. I kao što Dalekom Istoku pismenost istovremeno znači i umjetnost i kao što je pismo najdirektnije usaglašeno s duhom, kičica se Igora Rončevića povodi za muzikalnom lakoćom osjetilne i emocionalne arabeske. Ona je

puna blaženih smiraja, trajnih zalaza i izlaza sunca. Ona vedri i oblači: pogled na nju ne inicira jake strasti već trajna stanja emocionalnog sklada i spokojstva. Ona je smiraj dana i odsjaj u moru.

I još jedan izraziti kolorist, neprimjereno ozbiljan za svoju mladost, Jer *Branko Čilić* ne zna za sumnje: od prve stremi k sintezi. U slici kao i u njegovom duhu — sve mora biti jasno; odabrana krajina i njen segment. Granice su mu vizije podudarne s granicama slike. Doživljaj je kondenziran na mjeru i okvir prizora. Njegovo se djelo najortodoksnije utvrđuje u međe tradicije: one životno-iskustvene i slikarske, težačke i umjetničke. Kvalitet je te primjerenosti i savjesnosti očit: gusti pastozni nanosi, reljefna konfiguracija, graditeljska solidnost, arhitektoničnost... U suvremenoj hrvatskoj umjetnosti najbliži kolorističkoj zavičajnoj mitologiji E. Kokota ili ranijim Jobovim ili Šimunovićevim oporim i egzistencijalno iscjedenim vizijama. A unutar se tih prividnih granica klasičnih crtačkih postupaka kreće i djelo *Antuna Borisa Švaljeka*, koji neskromno ukazuje na svoju crtačku vještinu, bilježeći pojave i sve disperzivne sile svijeta u kojemu (mu) je sve jednako važno. Najmanja mu sitnica (strelica, zapis, mrlja, slovo) može usmjeriti pravac gledanja, vrlo često i izvan samog prizora. Ona mu nadalje može promjenom mjesta i konteksta postati os prizora, misaoni i tematski epicentar, izmijeniti ili omalovažiti značenje prividnih dominant. Pritom, iskustva koncepta kao i značaj humornog nije od malog zaloga.

Prisustvo se kromatske tvari ponajviše osjeća u djelu *Zlatana Vrkaljane*. Spontani nanosi njegove boje, svojom su neobaveznošću i „slučajnošću“ prostornog protezanja svjedočili o zadovoljstvu samim činom stvaranja, činom slikanja. Premda je u novijim radovima nastojao izmiriti ikonički i formalni sloj slike i podvući njihove podudarnosti i dalje ostaje vjeran nepripitomljenoj fakturi, sirovoj i primarnoj teksturi. Ovo je jedan od onih duhova što cjelokupno umjetničko iskustvo dovodi u sumnju, preispituje ga, a zatim i zadire u ontologiju slike mjenjajući njenu prirodu i samu ulogu stvaraoča.

I na kraju ovog slikarskog sumita susrećemo se sa djelom *Dalibora Jelavića*. Živi duh što je asimilirao brojna iskustva suvremene evropske tradicije, od Tapieša do Alechinskog, ostavljajući znakove svojeg prisustva i osobnosti: od polja bjeline preko asamblaža do eksplicitnih znakovlja. Ne libi se narušiti prostornu i formalnu čistoću i na najosjetljivijim mjestima i vitalnim zonama prizora ili lika. Težnja ka jednostavnim, čistim odnosima znaka i pozadine, ukazuje na pripitomljenu i kultiviranu sposobnost iznalaženja pravilnih mjera i odnosa. Stoga je on umjetnik kolorističke i znakovne ravnoteže.

Njihova je bliskost uočena i nema je smisla nijekati. Te srodnosti ne treba ni prešućivati ili zlim namjerama insinuirati na štetu jednog ili drugog. Međutim, dvoje je kipara nepomirljivo. Ne toliko po oblicima koliko po temperamentima, poimanjem forme i njenih mogućnosti.

Jedan je istraživač, eksperimentator, pokretljiv i nadobudan duh. Drugi je pomorac što je jednom za svagda bacio sidro kojeg ne može ili neće da podigne. *Peruško Bogdanić* i *Kuzma Kovačić*.

Kuzmina je evolucija postupna i mirna: ima karakter morskih struja što bistre i zapljuskuju forme. To je evolucija oblika a ne „stilova“, lica a ne karaktera, evolucija što je zastala u vrtu punom plodova, nepresušnih zračenja baštine, duha, prirodnih oblika... Njegove forme potvrđuju poznatu maksimu „čovjek stil“. Peruško je decidiraniji u obliku, određeniji u vokaciji i direktniji u kiparskoj namjeri. Subjektivnost mu ima granice, analiza nagrizava emociju. On je hitri putnik što prevlađuje razdaljine i usvaja oblike. Kuzma je pučanin što lako ne napušta rodni mu školj.

Razlike je primjetna u samoj analizi metiera i postupaka. Koristeći ranije u svojem izrazu minimalističke konstrukcije, žičane rešetke i elementarno znakovlje prividno hladnih primarnih struktura, Peruška Bogdanića odvaja i iskustvo bronce što je izvan banalnog razlikovanja materijala. Problem je suštinski: pronaći i zaleđiti znakovlje i dati im definirani i nedvosmisleni izraz. Jer on se želi mjeriti s prirodom, Kuzma biti njen dio i sa njom se sroditi. Stoga je ovo samo jedna od konsekvenci Peruškogovog traženja, Kuzmi jedina. Perušku jedna od mogućnosti, Kuzmi isključiva.

Ive Šimat—Banov

PERUŠKO BOGDANIĆ

Rođen 24. listopada 1949 godine u Starom Gradu na Hvaru. Godine 1976 diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Vjekoslava Rukljača. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama. Živi i radi u Zagrebu, Svetice 22.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1976. Hvar, Galerija „Na Bankete“
- 1980. Zagreb, Galerija Studentskog centra
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE:

- 1976. Nagrada na izložbi mladih u Zagrebu
- 1980. Nagrada „Sedam sekretara SKOJ-a“ Zagreb

BRANKO ČILIĆ

Rođen 12. ožujka 1949 godine u Zagrebu. Akademiju likovnih umjetnosti završio u Zagrebu 1979 godine u klasi profesora Raula Goldonija. Član je grupe „STEČAK“. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama. Živi i radi u Zagrebu, B. Adžije 6/IV.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1981. Studio galerije Forum

DALIBOR JELAVIĆ

Rođen 29. svibnja 1949 godine u Beogradu. Akademiju likovnih umjetnosti završio 1977 godine u klasi profesora Nikole Reisera. Suradnik Majstorske radionice Ljube Ivančića i Nikole Reisera (1977 – 79 god.). Godine 1981 u suradnji s Nedom Mirandom Blažević izdaje knjigu poezije i crteža „Mimikrija“. Iste godine u izdanju zbirke Biškupić izlazi mu mapa grafike (suha igla) „Kobra“ s tekstom Mladenke Šolman. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Živi i radi u Zagrebu, Mašerin prilaz 1.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1979. Zagreb, Galerija „Vladimir Nazor“
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE:

- 1977. I Nagrada za slikarstvo na 9. Salonu mladih u Zagrebu
- 1977. Otkupna nagrada RTVZ
- 1979. Nagrada „7 Sekretara SKOJ-a“ za likovnu umjetnost
- 1981. Nagrada za crtež na 1. Salonu mladih u Šibeniku

KUZMA KOVAČIĆ

Rodio se u Hvaru 6. lipnja 1952 godine. Kiparstvo diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1976 godine. Studijski boravio u Muranu (Italija) 1980 godine. Jedan je od osnivača i voditelja Galerije „Na Bankete“ u Hvaru. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama. Adresa: HVAR, Gojava 13

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1976. Hvar, Galerija „Na Bankete“ (s P. Bogdanićem i I. Rončevićem)
- 1977. Zagreb, Galerija Vladimir Nazor (s I. Rončevićem)
- 1979. Šibenik, Muzej grada Šibenika
- 1980. Zagreb, Galerija Schira
- 1981. Ljubljana, Galerija Ars Split, Galerija umjetnina Hvar, Galerija „Na Bankete“

NAGRADE:

- 1976. Stimulacija za mlade autore
- 1978. Priznanje za kiparstvo žirija 10. salona mladih u Zagrebu
- 1980. Nagrada „7 sekretara SKOJ-a“

VATROSLAV KULIŠ

Rođen 7. ožujka 1951 godine u Vidošima (Livno). Školu primjenjene umjetnosti završio je u Zagrebu 1971 godine. Na Akademiji likovnih umjetnosti diplomirao je 1976 godine u klasi profesora Šime Perića. Uz slikarstvo bavi se grafičkim dizajnom i scenografijom (HNK, DK Gavela, Komedija, Teatar ITD, Histrion). Stručni je suradnik za ilustracije u redakciji Opće enciklopedije JLZ. Član je grupe „Stečak“. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1979. Varaždin, Narodno kazalište A. Cesarec
- 1980. Zagreb, Galerija knjižnice Vladimira Nazor
- 1980. Hvar, Galerija „Na Bankete“
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE:

- 1981. Karlovac, Nagrada na Biennalu akvarela Jugoslavije

IGOR RONČEVIĆ

Rođen 24. rujna 1951 godine u Zadru. Godine 1976 diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Šime Perića. Suradnik Majstorske radionice prof. Ljube Ivančića. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Adresa: Ribnička 3, Zagreb.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1976. Hvar, Galerija „Na Bankete“
- 1977. Zagreb, Galerija Vladimir Nazor
- 1979. Zadar, Gradska Loža
- 1980. Zagreb, Galerija Schira
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum Hvar, Galerija „Na Bankete“

NAGRADE:

- 1981. Zagreb, Nagrada „7 sekretara SKOJ-a“
- 1981. Zagreb, Nagrada Salona mladih, Zagreb

ANTUN BORIS ŠVALJEK

Rođen 10. lipnja 1951 godine u Zagrebu. Diplomirao slikarstvo 1974 godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Šime Perića. Od 1974 do 1977 godine suradnik je Majstorske radionice likovnih umjetnosti profesora Krste Hegedušića. Godine 1979 bio je 6 mjeseci na studijskom putovanju u Kaliforniji, (SAD). Uz crtež i slikarstvo radi ilustracije, scenografije (Histrion, DK Gavela) i plakate. Član je grupe „STEČAK“. Sudjelovao na mnogim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Adresa: Gruška 18/IV, 41000 Zagreb.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1976. Zagreb, Galerija „Izlog“
- 1977. Beograd, Dom omladine 9 mjesta Hrvatskog zagorja Zagreb, Gornji grad Zagreb, Galerija „Vladimir Nazor“
- 1978. Varaždin, Narodno kazalište A. Cesarec Dortmund, Städtische Kunstgalerie Cloppenburg, „Galerie 3“ (sa Zlatkom Keserom) Hvar, Galerija „Na Bankete“ Zagreb, Studio galerije Forum
- 1979. Čakovec, Muzej Međimurja Varaždin, Nar. kazalište A. Cesarec (sa Zlatkom Keserom) Varaždin, Galerija Izlog Los Angeles, Galerija „Arcadia“
- 1980. Zagreb, Galerija „Zagreb“ Čakovec, Muzej Međimurja
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE:

- 1977. Zagreb, Nagrada za slikarstvo 9. Salona mladih
- 1979. Zagreb, Nagrada na 7. Biennalu jug. crteža
- 1979. Rijeka, Nagrada za slikarstvo 10. Biennala mladih

ZLATAN VRKLJAN

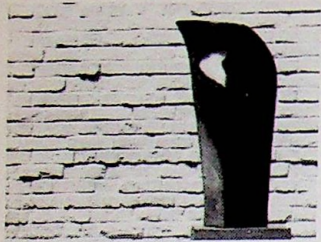
Rođen 1955 godine u Zagrebu. Akademiju likovnih umjetnosti završio je 1979 godine u Zagrebu u klasi prof. Šime Perića. Suradnik je Majstorske radionice prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera. Izlagao na oko tridesetak kolektivnih izložbi. Adresa: Zagreb, Bitoljska 19

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1977. Zagreb, Galerija „Vladimir Nazor“
- 1978. Varaždin, Klub kazališta A. Cesarec
- 1980. Zagreb, Galerija Studentski centar
- 1980. Zagreb, Galerija Schira
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE:

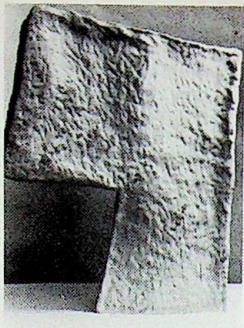
- Nagrada likovne kolonije Ivanjica 1978.
- Nagrade na izložbe ALU povodom Titovih jubileja i godišnjice SKH 1978.
- Nagrada 9. Salona mladih 1978.
- Nagrada „7 sekretara SKOJ-a 1981“.

1.

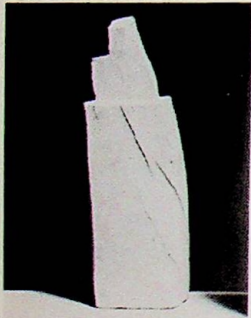
2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

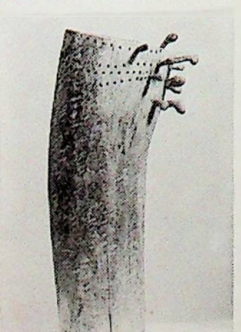
13.

14.

15.

16.

17.

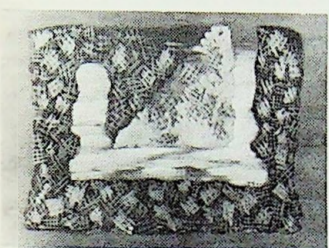
18.

19.

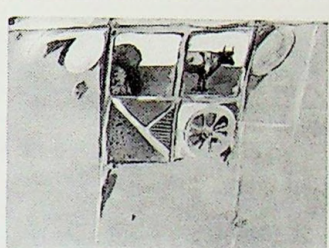
20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

ČLANOVI GALERIJE FORUM

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ—KURTOVIĆ
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
EDO MURTIĆ
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ—GALETOVIĆ
GORANKA MURTIĆ—VRUS

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU DO SADA

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ—KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽIBOŠKOV

BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIC
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVREMENI UMJETNICI IZ SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ—JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ—GALEKOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ—MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVREMENA UMJETNOST KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA

IZLOŽENI RADOVI:

PERUŠKO BOGDANIĆ

1. SVOD, v. 80 cm, bronca, 1979.
2. OTOK, v. 62 cm, bronca, 1980.
3. PUČINA, v. 57 cm, gips, 1981.
4. ZRCALO, v. 46 cm, gips, 1981.
5. PRIZOR, v. 42 cm, drvo, 1981.

BRANKO ČILIĆ

6. SLIKA I, 162 x 114, kombinirana tehnika 1981.
7. SLIKA II, 162 x 114, kombinirana tehnika 1981.
8. SLIKA III, 162 x 114, kombinirana tehnika 1981.

DALIBOR JELAVIĆ

9. PORTRET CRVENOG GOVORNIKA, 140 x 180 cm, ulje na platnu, 1981.
10. PERSPEKTIVNI PORTRET, 140 x 180 cm, ulje na platnu, 1981.
11. PORTRET FRA. AMBROZ TESTENA, 140 x 180 cm, ulje na platnu, 1981.

KUZMA KOVAČIĆ

12. PUNA VREĆA LAŽI, v. 33,5 cm, drvo, 1981.
13. ČETRNAESTA POSTAJA, 40 x 27 x 22,5 cm, pečana zemlja, 1981.
14. POSLANICA MAVRU VETRANOVIĆU, v. 27 cm, cementna žbuka, 1980.

15. NOSTALGIČNI ZAPIS, v. 21,5 cm, pečana zemlja, 1980.

16.

VATROSLAV KULIŠ

17. MODRA SPILJA, 70 x 50 cm, gvaš, 1980.
18. TVORNICKI DIMNJAK, 70 x 100 cm, gvaš, 1981.
19. PRED ŽETVU, 100 x 70 cm, gvaš, 1981.

IGOR RONČEVIĆ

20. BOSSA—NOVA, ulje na platnu, 1981.
21. UDVARANJE ZMIJE, ulje na platnu, 1980.
22. C.B. JORDU, ulje na platnu, 1981.

ANTUN BORIS ŠVALJEK

23. BLIJEDO SJEĆANJE, 65 x 50 cm, kombinirana tehnika, 1980.
24. TRIPTIH Br. 12, 80 x 50 cm, kombinirana tehnika, 1980.
25. DIPTIH Br. 10, 80 x 50 cm, kombinirana tehnika, 1978/79.

ZLATAN VRKLIJAN

26. PASTORALA, 180 x 110 cm, ulje na platnu, 1981.
27. TIGAR NA POJILU, 130 x 100 cm, ulje na platnu, 1981.
28. DEBORAH, DEBORAH, 130 x 100 cm, ulje na platnu, 1981.

